

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010159
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719010159.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 12. februára 2020, v trestnej veci obžalovanej Q. W., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, prejednal odvolanie obžalovanej, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 08.11.2019 sp.zn. 1T/23/2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o uplatnenom nároku poškodenej V.. X. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., K. XX, škodu z titulu bolestného vo výške 954,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 08.11.2019 sp.zn. 1T/23/2019 bola obžalovaná Q. W. uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 31.10.2018 v čase o 10.32 h vo G. na Ul. Z. X, v predajni OD S., v uličke s E. fyzicky napadla V.. X. B. tak, že ako V.. X. B. kľáčala na zemi a vyberala čaje, bezdôvodne ju jedenkrát udrela päťou do tváre, do časti koreňa nosa, čím V.. X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., K. XX, spôsobila zranenia - zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie hlavy v oblasti nosa, s dobou liečenia a PN 21 dní.

Za to jej bol uložený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodeným, a to V.. X. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., K. XX, škodu z titulu bolestného vo výške 954,- Eur, Sociálnej poisťovni, Ul. 29. augusta 8 až 10, 813 63 Bratislava, škodu z titulu vyplatených nemocenských dávok vo výške 47,70 Eur a G. B. F. X, O. O., škodu z titulu náhrady mzdy počas pracovnej neschopnosti vo výške 199,29 Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná Q. W.. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že prvostupňové rozhodnutie nie je správne a zákonné, nakoľko ona sa žiadneho protiprávneho konania nedopustila. Zdôraznila, že svoju vinu popierala od začiatku trestného stíhania proti jej osobe a z toho dôvodu nesúhlasí ani s uloženým trestom a v konečnom dôsledku ani s uloženou povinnosťou na náhradu škody poškodeným. Poznamenala, že celé trestné konanie bolo začaté a vykonané len na základe jednostrannej subjektívnej výpovede poškodenej, ktorá uvádzala, že ju mala napadnúť, pričom v čase údajného incidentu sa v ich blízkosti nachádzali len svedkovia, a to jej manžel X. W. a manžel poškodenej H.. I. B., avšak obaja svedkovia zhodne na hlavnom pojednávaní tvrdili, že údajný konflikt, resp. napadnutie priamo nevideli. V tejto súvislosti poukázala na výpoveď svedkov J. B. a B. S., ktorí zhodne uviedli, že k okolnostiam žalovaného

skutku sa nevedia vyjadriť, pričom ani jeden zo svedkov neuviedol pri svojej výpovedi, že ju opoznáva ako útočníčku, resp. osobu, ktorá mala spôsobiť poškodenej údajné zranenia. Je teda názoru a presvedčenia, že nebolo nepochybne preukázané, že sa stal skutok tak, ako ho opisuje poškodená.

Taktiež namietala aj znalecký posudok znalca Q.. X. F. a jeho závery považuje za zjavne rozporuplné a nesprávne, pretože znalec uvádzal, že pri vyhodnotení znaleckého posudku vychádzal len z lekárskejších správ zo dňa 31.10.2018 a tvrdení poškodenej, avšak nevzal do úvahy celú genézu zdravotných komplikácií poškodenej. Na hlavnom pojednávaní dňa 28.08.2019 pri svojej výpovedi znalec výslovne uviedol, že poškodená aj pred skutkom mohla pociťovať určité bolesti na krčnej chrbtici a trpí chorobne zmenenou platničkou, ktorá vyvoláva blokové nastavenie. Tieto skutočnosti podľa jej názoru do značnej miery mali ovplyvniť posudzovanie zdravotného stavu poškodenej a údajných následkov, ktorých mala trpieť, pričom znalec ich mal brať do úvahy minimálne pri určovaní bodového hodnotenia zranení poškodenej. Nemenej významným pri posudzovaní údajných vzniknutých následkov zranenia je stanovenie doby práceneschopnosti poškodenej, ktorú znalec určil na 21 dní, a to z toho dôvodu, že ide o paušálne poskytnutie liečby a PN v trvaní uvedených dní, pričom s takýmto záverom znalca sa nemožno stotožniť. Zdôraznila, že samotná poškodená skončila svoju práceneschopnosť už po 12 dňoch a nastúpila do práce, a tak je zrejmé a zjavné, že následok, ktorý vznikol podľa posudzovania znalcov, nemohol vzniknúť, resp. nebol v takom rozsahu, ako znalec uvádza. Už samotný fakt, že poškodená bola schopná nastúpiť do práce o 9 dní skôr, ako je paušálne poskytovaná doba PN a s poukazom na to, že znalec vychádzal pri vyhotovení znaleckého posudku len zo subjektívnych tvrdení poškodenej a lekárskejších správ zo dňa 31.10.2018 mal súd podľa jej názoru vziať do úvahy tieto skutočnosti, pretože zásadným spôsobom vyvolávajú pochybnosti o pravdivosti jej tvrdení.

Za najvýznamnejší dôvod odvolania, čo sa týka výroku rozsudku prvého stupňa o povinnosti nahradiť poškodenej p. B. škodu však považuje tú skutočnosť, že v tomto konaní nebola splnená základná podmienka uplatnenia nároku na náhradu škody poškodenou v zmysle zákonného ustanovenia podľa § 46 ods. 3 Tr. por. Poznamenala, že poškodená si mala nárok uplatniť včas a ako aj riadne, čo v danom prípade splnené nebolo.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), f) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí zopakovala dôvody odvolania a zotrvala na tom, aby jej odvolaniu bolo vyhovené. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovanej, pretože na takýto postup boli splnené zákonné podmienky.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť, pretože prvostupňový rozsudok považuje za správny a zákonný.

Krajský súd v Banskej Bystrici po primárnom zistení, že v posudzovanej trestnej veci nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por. (odvolanie bolo podané v zákonnej lehote, osobou na to oprávnenou), na základe § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie je dôvodné len čiastočne.

V prvom rade treba uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym zásadným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal, spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchala obžalovaná a z jej konania nastal tam uvedený následok. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Na základe uvedeného odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na podrobné rozvedené dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožňuje.

V tejto súvislosti potom odvolací súd po preskúmaní obsahu tak vyšetrovacieho spisu, ako aj spisu súdneho, dospel jednoznačne k záveru, že výrok o vine u obžalovanej bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu vyššie uvedeného skutkového deja, ktorý bol na základe dôkazov prebratý na hlavnom pojednávaní a ustálený.

K odvolacím námietkam obžalovanej treba poznamenať, že prevažná väčšina sú tie, ktoré obžalovaná uvádzala tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia presvedčivo a v podstate aj podrobne vysporiadal. Ani odvolací súd nezistil dôvod pre spochybnenie vierohodnosti prebratých dôkazov, pričom tieto boli uskutočnené procesným spôsobom a obžalovanú zo spáchania skutku jednoznačne usvedčovali.

K odvolacím námietkam obžalovanej odvolací súd uvádza nasledovné:

Vina obžalovanej bez akýchkoľvek pochybností bola preukázaná nielen podrobnou výpoveďou poškodenej tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, ale aj svedeckou výpoveďou jej manžela H. I. B., ktorá do jej popisu skutku bez akýchkoľvek pochybností zapadla, a to nielen v tom smere, že určitú fázu konfliktu medzi manželom obžalovanej a jeho manželkou zmyslovými orgánmi zachytil, ale videl aj, ako manželke tečie krv z nosa, ktorú si utierala do rúk. Z vyjadrenia jeho manželky, teda poškodenej vyplynulo, že zranenie jej mala spôsobiť obžalovaná. Že k určitému kontaktu medzi obžalovanou a poškodenou v inkriminovanom čase došlo, potvrdil aj svedok X. W. - manžel obžalovanej, ktorý vlastne poškodenú a obžalovanú od seba oddelil. Zranenie síce na poškodenej nevidel, avšak jeho tvrdenie v tom smere možno považovať za účelové vzhľadom na rodinný stav s obžalovanou.

Aj keď obžalovaná spochybňovala v dôvodoch odvolania závery znaleckého posudku Q. X. F., odvolací súd poukazuje nielen na závery znaleckého posudku ním vypracovaného, ale aj jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, z obsahu ktorej vyplynul nielen spôsob, resp. mechanizmus zranenia poškodenej, ale aj dĺžka jej práceneschopnosti, ktorú stanovil na 21 dní. Ak obžalovaná namieta objektivitu znaleckého posudku, ako aj skutočnosť, že poškodená dĺžku PN nedodržala, súd prvého stupňa týmito námietkam venoval dostatočnú pozornosť, podrobne sa s týmito námietkami vysporiadal v dôvodoch rozhodnutia, pričom odvolací súd si tieto právne úvahy osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje. Skutočnosť, že poškodená ukončila práceneschopnosť skôr, ako jej bola stanovená, na objektivite určenia dĺžky práceneschopnosti nemá žiadny vplyv.

Na základe vykonaných dôkazov ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaná dňa 31.10.2018 v predajni OD S. fyzicky napadla poškodenú V. X. B., pričom je spôsobilá zranenia, a to zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie hlavy v oblasti nosa s dobou liečenia PN 21 dní.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri úvahách o druhu a výmere trestu, keď obžalovanej uložil pri zistení jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, výkon ktorého jej podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, pretože tento trest zodpovedá ust. § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák. a je potrebný na to, aby zabránil v budúcnosti obžalovanej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoril podmienky na jej prevýchovu k tomu, aby viedla riadny život, pričom uvedený trest vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. V tejto súvislosti treba poznamenať, že súd pri ukladaní trestu správne prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku a prihliadol na osobu obžalovanej a jej pomery.

Jediným pochybením zo strany prvostupňového súdu bola skutočnosť, že v rámci adhézneho konania v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovanú povinnosťou nahradiť poškodenej V. X. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., K. XX, škodu z titulu bolestného vo výške 954,- Eur, pretože takýto postup je v rozpore s ust. § 46 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého poškodený návrh na uplatnenie náhrady škody musí uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, pričom z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Poškodená výšku nároku na náhradu škody do skončenia vyšetrovania nekonkretizovala, a preto zo strany prvostupňového súdu obžalovanej takáto povinnosť nemala byť uložená.

Ďalšie výroky prvostupňového súdu, týkajúce sa náhrady škody v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. boli správne, a preto odvolací súd čiastočne vyhovel námietkam obžalovanej a výrok o náhrade škody, týkajúci sa poškodenej podľa ust. § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por., zrušil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.